KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2021/931

2021 m. kovo 1 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 papildomas techniniais reguliavimo standartais, kuriais pagal 277 straipsnio 5 dalį nustatomas sandorių, turinčių vieną arba daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodas ir pagal 279a straipsnio 3 dalies a ir b punktus nustatoma pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinės deltos apskaičiavimo formulė ir metodas, pagal kurį nustatoma, ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio arba reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio pozicija, taikant standartizuotą sandorio šalies kredito rizikos vertinimo metodą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ([1]), ypač į jo 277 straipsnio 5 dalies trečią pastraipą ir 279a straipsnio 3 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

(1) išvestinių finansinių priemonių sandorio rizikos veiksnius įstaigos turėtų nustatyti nustatydamos rizikos veiksnius, nuo kurių priklauso to sandorio pinigų srautai. Siekiant užtikrinti, kad šiame nustatymo procese įstaigos laikytųsi suderinto požiūrio, jos turėtų apsvarstyti bent rizikos veiksnius, išvardytus Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriaus 3 skirsnyje;

(2) išvestinių finansinių priemonių sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo siekiant tuos išvestinių finansinių priemonių sandorius priskirti atitinkamai rizikos kategorijai metodas turėtų būti paprastas visais atvejais, kai svarbiausią ir vienintelį reikšmingą išvestinių finansinių priemonių sandorio rizikos veiksnį galima iš karto atskirti atsižvelgiant į to sandorio pobūdį ir pinigų srautus;

(3) užsienio valiutos kurso rizikai, kylančiai dėl finansavimo ar investicijų užsienio valiutomis, apdrausti įstaigos naudoja dviejų valiutų palūkanų normų apsikeitimo sandorius. Nors tokie sandoriai pirmiausia priklauso nuo užsienio valiutos kurso rizikos veiksnių, jie gali priklausyti ir nuo kitų rizikos veiksnių, kaip antai palūkanų normos rizikos veiksnių. Nepaisant to, kadangi rinkos patirtis rodo, kad šių kitų rizikos veiksnių poveikis šių konkrečių rūšių sandoriams labai dažnai yra nereikšmingas (jeigu sandoris priskiriamas prie šios rūšies), to turėtų pakakti, kad tokie sandoriai būtų laikomi išvestinių finansinių priemonių sandoriais, turinčiais vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį;

(4) nepriklausomai nuo išvestinių finansinių priemonių sandorio pobūdžio ir pinigų srautų, palūkanų normos, naudojamos sandorio pinigų srautams diskontuoti (diskonto norma), neturėtų būti laikomos reikšmingu rizikos veiksniu. Reikalavimas, kad taikydamos išvestinių finansinių priemonių sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodą įstaigos atsižvelgtų į diskonto normą, būtų neproporcingas ir taptų našta, nes empirinė patirtis rodo, kad tas rizikos veiksnys paprastai turi mažesnį poveikį išvestinių finansinių priemonių sandorių vertei nei kiti rizikos veiksniai, lemiantys jų pinigų srautus;

(5) kai išvestinių finansinių priemonių sandoriai turi daugiau nei vieną rizikos veiksnį, įstaigos, siekdamos nustatyti reikšmingus rizikos veiksnius kiekvienoje rizikos kategorijoje ir reikšmingiausius iš tų rizikos veiksnių kiekvienoje rizikos kategorijoje, turėtų atsižvelgti į pagrindinės priemonės jautrumą ir kintamumą;

(6) kai išvestinių finansinių priemonių sandoriai turi daugiau nei vieną rizikos veiksnį ir kai tie rizikos veiksniai susiję su skirtingomis rizikos kategorijomis, net ir atsižvelgus į sandorio pagrindinės priemonės jautrumą ir kintamumą gali būti neįmanoma prieiti prie išvados, kurie iš tų rizikos veiksnių yra reikšmingi. Tokiais atvejais įstaigos, laikydamosi paprasto ir konservatyvaus alternatyvaus požiūrio, visus sandorio rizikos veiksnius turėtų laikyti reikšmingais ir atitinkamai išvestinių finansinių priemonių sandorį priskirti rizikos kategorijoms, atitinkančioms šiuos rizikos veiksnius, remdamosi reikšmingiausiais rizikos veiksniais kiekvienoje rizikos kategorijoje;

([1]) OL L 176, 2013 6 27, p. 1.

(7) išvestinių finansinių priemonių sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodas turėtų būti taikomas tik sandorio pradžioje, jeigu tuomet nustatoma, kad tokie išvestinių finansinių priemonių sandoriai turi vienintelį rizikos veiksnį, nes tas vienintelis rizikos veiksnys yra tų sandorių pagrindinė savybė ir todėl numatoma, kad jis nesikeis. Jeigu išvestinių finansinių priemonių sandorių pradžioje nustatoma, kad tai sandoriai, turintys daugiau nei vieną rizikos veiksnį, reikšmingų ir reikšmingiausių iš tų rizikos veiksnių nustatymo procesas turėtų vykti kas ketvirtį, kad tuos išvestinių finansinių priemonių sandorius priskiriant atitinkamoms rizikos kategorijoms būtų galima tinkamai atsižvelgti į visus tų sandorių pokyčius;

(8) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 279a straipsnio 3 dalies a punkte reikalaujama, kad formulė, naudotina apskaičiuojant pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinę deltą, suderinamą su rinkos sąlygomis, kuriomis palūkanų normos gali būti neigiamos, turi būti parengta atsižvelgiant į tarptautinio masto reguliavimo pokyčius. 2018 m. kovo 22 d. Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) ([2]) paskelbė dokumentą „Dažnai užduodami klausimai apie sistemos „Bazelis III“ standartizuotą sandorio šalies kredito rizikos pozicijų vertinimo metodą“ (angl. *Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures*), kuriame paaiškinta, kad palūkanų normų pasirinkimo sandorių priežiūrinė delta neigiamų palūkanų normų sąlygomis turėtų būti nustatoma pagal specialią formulę, kurioje pasirinkimo sandorio momentinei arba išankstinei palūkanų normai ir vykdymo kainai taikomas lambda (λ) koeficientas siekiant užtikrinti, kad pasirinkimo sandorio momentinė arba išankstinė palūkanų norma ir vykdymo kaina būtų teigiamos;

(9) kad pasirinkimo sandorio momentinė arba išankstinė palūkanų norma ir vykdymo kaina taptų teigiamos, λ koeficientas turėtų būti pakankamai didelis, kad įstaigos galėtų apskaičiuoti sandorio priežiūrinę deltą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 279a straipsnio 1 dalyje nustatytą formulę, tačiau kartu pakankamai mažas, kad be reikalo neiškreiptų priežiūrinės deltos apskaičiavimo rezultato;

(10) priežiūrinis kintamumas, vienas iš priežiūrinės deltos apskaičiavimo parametrų, turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į specialią formulę, skirtą palūkanų normos rizikos kategorijai priklausančių pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių priežiūrinei deltai apskaičiuoti. Tuo atžvilgiu laikoma, kad palūkanų normos rizikos kategorijai priklausančių pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių priežiūrinio kintamumo vertė, nustatyta BBPK priimtuose tarptautiniuose standartuose, yra tinkama naudoti pagal Sąjungos teisę;

(11) kad įstaigos galėtų nustatyti, ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio, reikšmingo rizikos veiksnio arba reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio pozicija, reikėtų nustatyti, kokią su sandoriu susijusią informaciją įstaigos turėtų naudoti tokio nustatymo tikslu. Kad būtų išvengta nereikalingos naštos įstaigoms, joms turėtų būti leista naudoti tą pačią informaciją, kurią jos naudoja reikšmingiems rizikos veiksniams nustatyti;

(12) šis reglamentas grindžiamas techninių reguliavimo standartų projektais, kuriuos Europos bankininkystės institucija pateikė Komisijai;

(13) Europos bankininkystės institucija dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrinėjo galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ([3]) 37 straipsnį, pateikti savo rekomendaciją,

([2]) *Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures*, 2018 m. kovo 22 d.

([3]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

Sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, sandorių, turinčių daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, ir reikšmingiausių iš tų rizikos veiksnių nustatymo metodas

1 straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių sandorio rizikos veiksnių nustatymo metodas

1. Siekdamos nustatyti sandorius, turinčius vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, ir sandorius, turinčius daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, įstaigos kiekvieno sandorio pradžioje visus sandorio rizikos veiksnius nustato nustatydamos, nuo kurių rizikos veiksnių priklauso to sandorio pinigų srautai, atsižvelgdamos bent į Reglamento (ES) Nr. 575/2013 325l–325q straipsniuose nurodytus rizikos veiksnius. Įstaigų nustatyti rizikos veiksniai yra sandorio rizikos veiksniai.

2. Įstaigos sandorio rizikos veiksniais nelaiko palūkanų normos rizikos veiksnių, naudojamų sandorio pinigų srautams diskontuoti.

2 straipsnis

Sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodas

1. Pagal 1 straipsnį nustačiusios visus sandorio rizikos veiksnius, įstaigos kiekvieno sandorio pradžioje nustato sandorius, turinčius vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, taikydamos šį metodą:

a) jeigu sandorio pinigų srautai išimtinai priklauso nuo vieno rizikos veiksnio, priklausančio vienai iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 277 straipsnio 1 dalyje nurodytų rizikos kategorijų, įstaigos nustato, kad tas rizikos veiksnys yra to sandorio vienintelis reikšmingas rizikos veiksnys;

b) jeigu sandorio pinigų srautai priklauso nuo daugiau nei vieno rizikos veiksnio ir jeigu įstaigos pagal 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą metodą arba 4 straipsnio 4 dalyje nustatytą metodą nustatė, kad tik vienas to sandorio rizikos veiksnys yra reikšmingas, įstaigos nustato, kad tas rizikos veiksnys yra to sandorio vienintelis reikšmingas rizikos veiksnys.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, dviejų valiutų palūkanų normų apsikeitimo sandorių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priedo 2 punkto a papunktyje, atveju įstaigos gali nustatyti, kad užsienio valiutos kurso rizikos veiksnys yra sandorio vienintelis reikšmingas rizikos veiksnys.

3 straipsnis

Sandorių, turinčių daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodas

Reglamento (ES) Nr. 575/2013 277 straipsnio 3 dalies tikslais įstaigos sandoriais, turinčiais daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, laiko visus sandorius, kurie nėra 2 straipsnyje nurodyti sandoriai.

4 straipsnis

Reikšmingų rizikos veiksnių ir reikšmingiausių iš tų rizikos veiksnių nustatymo metodas

1. Pagal 1 straipsnį nustačiusios visus sandorio rizikos veiksnius, jeigu sandorio pinigų srautai priklauso nuo daugiau nei vieno rizikos veiksnio, įstaigos reikšmingus rizikos veiksnius ir reikšmingiausius iš tų rizikos veiksnių nustato atitinkamai taikydamos vieną iš 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų metodų.

2. Sandorio pradžioje įstaigos atlieka šiuos veiksmus:

a) jos visus sandorio rizikos veiksnius, nustatytus pagal 1 straipsnyje nurodytą procedūrą, laiko reikšmingais rizikos veiksniais;

b) kiekvienoje rizikos kategorijoje, atitinkančioje tuos reikšmingus rizikos veiksnius, jos nustato, kad reikšmingiausias rizikos veiksnys yra rizikos veiksnys, atitinkantis didžiausią rizikos kategorijos papildomą mokestį iš tų, kurie yra nurodyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 280a–280f straipsniuose.

3. Sandorio pradžioje ir vėliau bent kas ketvirtį įstaigos atlieka šiuos veiksmus:

a) pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 325r straipsnį jos apskaičiuoja kiekvieno rizikos veiksnio, nustatyto pagal šio reglamento 1 straipsnį, jautrumą delta rizikai;

b) pagal to reglamento 325f straipsnio 6 dalyje nustatytą formulę jos apskaičiuoja svertinį jautrumą, pagrįstą pagal a punktą apskaičiuotomis jautrumo vertėmis;

c) kiekvienai iš rizikos kategorijų, nurodytų to reglamento 277 straipsnio 1 dalyje, jos apskaičiuoja rizikos klasei būdingą nuosavų lėšų reikalavimą rinkos rizikai padengti pagal to reglamento 325f straipsnio 8 dalyje nustatytą formulę, pagrįstą visomis b punkte nurodytomis tai rizikos kategorijai priskirtų rizikos veiksnių svertinio jautrumo vertėmis;

d) visus c punkte nurodytus rizikos klasei būdingus nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti jos suskirsto eilės tvarka nuo didžiausio iki mažiausio absoliučiąja išraiška, kad gautų monotoniškai mažėjančių įrašų seką, kurioje įrašas a_1 yra didžiausias absoliutusis dydis, a_2 yra antras pagal dydį ir taip toliau;

e) kiekvieno a_i įrašo, apskaičiuoto ir suskirstyto pagal d punktą, atveju eilės tvarka pagal tą suskirstymą jos patikrina, ar įvykdoma ši sąlyga:

$$\frac{\sum_{j=1}^{i} a_j}{\sum_{k=1}^{6} a_k} < Y\%$$

čia:

i = indeksas, kuriuo žymimos rizikos kategorijos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 277 straipsnio 1 dalyje, suskirstytos pagal d punktą ir eilės tvarka pagal tą suskirstymą;

Y % = 60 %;

f) jos laiko reikšmingais:

i) rizikos veiksnius, atitinkančius rizikos kategorijas, kurių atžvilgiu šios dalies e punkte nurodyta sąlyga yra įvykdyta;

ii) rizikos veiksnius, atitinkančius pirmą rizikos kategoriją, kurios atžvilgiu ta sąlyga nėra įvykdyta;

g) kiekvienos iš rizikos kategorijų, atitinkančių rizikos veiksnius, kurie pagal f punktą nėra reikšmingi, jos patikrina, ar atitinkamas įrašas a_i atitinka šią sąlygą:

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^{6} a_k} \geq Z\%$$

čia:

i = indeksas, kuriuo žymimos rizikos kategorijos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 277 straipsnio 1 dalyje, suskirstytos pagal d punktą ir eilės tvarka pagal tą suskirstymą, atitinkančios rizikos veiksnius, kurie pagal f punktą nėra reikšmingi;

Z % = 30 %;

h) be reikšmingų rizikos veiksnių, nustatytų pagal f punktą, reikšmingais rizikos veiksniais jos taip pat laiko tuos rizikos veiksnius, kurie atitinka rizikos kategorijas, kurių atžvilgiu g punkte nurodyta sąlyga yra įvykdyta;

i) kiekvienos iš f ir h punktuose nurodytų rizikos kategorijų atveju reikšmingiausiu tos rizikos kategorijos rizikos veiksniu jos laiko rizikos veiksnį, atitinkantį didžiausią absoliučiąją svertinio jautrumo, nurodyto b punkte, vertę.

4. Įstaigos, kurios atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 94 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas arba kurioms netaikomas informacijos teikimo reikalavimas pagal to reglamento 325a straipsnio 1 dalį, reikšmingiausią rizikos veiksnį gali nustatyti atlikdamos toliau nurodytus veiksmus sandorio pradžioje ir vėliau bent kas ketvirtį:

a) jos apskaičiuoja rizikos kategorijos papildomus mokesčius, nurodytus atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 280a–280f straipsniuose, kiekvienam pagal 1 straipsnį nustatytam rizikos veiksniui. Jeigu tai pačiai rizikos kategorijai priskiriamas daugiau nei vienas rizikos veiksnys, nustatytas pagal 1 straipsnį, įstaigos, taikydamos b punktą, toje rizikos kategorijoje išlaiko rizikos veiksnį, kuris atitinka didžiausią rizikos kategorijos papildomą mokestį toje rizikos kategorijoje;

b) jos atlieka 3 dalies d–h punktuose nustatytus veiksmus, o atliekant tuos veiksmus naudojami įrašai grindžiami rizikos kategorijos papildomais mokesčiais, apskaičiuotais pagal šios dalies a punktą;

c) reikšmingiausiais rizikos veiksniais atitinkamose rizikos kategorijose jos laiko reikšmingus rizikos veiksnius, nustatytus taikant b punkte nurodytą metodą.

2 SKYRIUS

Formulė, pagal kurią apskaičiuojama pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinė delta, ir tai formulei tinkamas priežiūrinis kintamumas, taip pat metodas, pagal kurį nustatoma, ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio arba atitinkamos rizikos kategorijos reikšmingiausio rizikos veiksnio pozicija

5 straipsnis

Formulė, pagal kurią apskaičiuojama pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinė delta, ir tokiai formulei tinkamas priežiūrinis kintamumas

1. Įstaigos pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinę deltą (δ), suderinamą su rinkos sąlygomis, kuriomis palūkanų normos gali būti neigiamos, apskaičiuoja taip:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{\ln\left({(P+\lambda)}/{(K+\lambda)}\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

čia:

$$type = \begin{cases} -1, \text{jei sandoris yra pasirinkimo parduoti sandoris} \\ +1, \text{jei sandoris yra pasirinkimo pirkti sandoris} \end{cases}$$

$$sign = \begin{cases} -1, \text{jei sandoris yra parduotas pasirinkimo pirkti arba nupirktas pasirinkimo parduoti sandoris} \\ +1, \text{jei sandoris yra parduotas pasirinkimo parduoti arba nupirktas pasirinkimo pirkti sandoris} \end{cases}$$

$N(x)$ = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija, atspindinti tikimybę, kad normalusis atsitiktinis kintamasis, kurio vidurkis lygus nuliui, o dispersija – vienetui, yra mažesnis už „x“ arba jam lygus;

P = pasirinkimo sandorio pagrindinės priemonės momentinė arba išankstinė kaina;

K = pasirinkimo sandorio vykdymo kaina;

T = pasirinkimo sandorio galiojimo pabaigos data, išreiškiama metais, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną;

λ = koeficientas, pakankamas, kad tiek P, tiek K taptų teigiami, nustatytas pagal 2 dalį;

σ = pasirinkimo sandorio priežiūrinis kintamumas, nustatytas pagal 3 dalį.

2. 1 dalies tikslais įstaigos visų pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių koeficientą (λ) apskaičiuoja taip:

$$\lambda_j = \max(riba - \min(P_j, K_j), 0)$$

čia:

P_j = pasirinkimo sandorio *j* pagrindinės priemonės momentinė arba išankstinė kaina;

K_j = pasirinkimo sandorio *j* vykdymo kaina;

Riba = 0.10 %

3. 1 dalies tikslais įstaigos pasirinkimo sandorio priežiūrinį kintamumą nustato remdamosi sandorio rizikos kategorija ir pasirinkimo sandorio pagrindinės priemonės pobūdžiu pagal šią lentelę:

Lentelė

Rizikos kategorija	Pagrindinė priemonė	Priežiūrinis kintamumas
Palūkanų norma	Visos	50 %

6 straipsnis

Metodai, pagal kuriuos nustatoma, ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio arba atitinkamos rizikos kategorijos reikšmingiausio rizikos veiksnio pozicija

Ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio arba atitinkamos rizikos kategorijos reikšmingiausio rizikos veiksnio pozicija, įstaigos nustato taikydamos bet kurį iš šių metodų:

a) jos apskaičiuoja tų rizikos veiksnių jautrumą delta rizikai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 325r straipsnį ir nustato, kad sandoris yra rizikos veiksnio ilgoji pozicija, kai atitinkamas jautrumas delta rizikai yra teigiamas, arba trumpoji pozicija, kai atitinkamas jautrumas delta rizikai yra neigiamas;

b) jos įvertina sandorio pinigų srautų struktūros priklausomybę nuo to rizikos veiksnio arba sandorio apsidraudimo nuo rizikos tikslą, kiek tai susiję su tuo rizikos veiksniu, ir remdamosi tuo vertinimu nustato, ar sandoris yra ilgoji, ar trumpoji pozicija.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. kovo 1 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN